

Alte Drucke

APOLOGIA || FRANCISCI || MONTANI PRO SOCIETATE || IESV IN GALLIA. || CONTRA ANTONII ARNALDI || Aduocati Parisiensis Philippicam. || Ex Gallico in ...

Richeome, Louis

Cracoviae, 1597

Caput XXV.

Nutzungsbedingungen

Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.

Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.

Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use

All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downloaded and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.

Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.

For reproduction requests and permissions, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

urn:nbn:de:gbv:ha33-1-154864

ipsorum doctrinam tanquam nullam exagitat & oppugnat, hoc solo argumento: *Qui estis vos, quando, & vnde venistis? Quid in meo agitis non mei? Quo denique, Marcion, iure syluam meam cedis? Qua licentia, Valentine, fontes meos transueritis? Qua potestate, Appelles, limites meos commoues? Mea est possessio: olim possideo, habeo origines firmas, ab ipsis authoribus, quorum fuit res, Ego sum haeres Apostolorum.* Hoc totum occidit iam Ecclesia Catholica haereticis nostri temporis. Hugonoti, quando prodijstis in mundum, & vnde orti estis? Quid in meo agitis non mei? Quo iure, Luthere, syluam meam cedis? Qua licentia, Caluine, meorum fontium canales transueritis? Qua auctoritate, Beza, limites meos commoues? Iam olim possideo, prior sum iure & tempore, bonos habeo titulos, origines firmas, ab ipsismet Apostolis, quorum res fuit. Ego ipsa sum vera haeres. Quamobrem non debeas hic Iesuitas conuictis insectari, si verus esses Catholicus: sed conuerso stilo quam maximis laudibus efferre, quod hoc suo voto, sponte sese ad obseruationem diuinorum mandatorum obligent, exemploque tam perfectae obedientiae haereticorum cerebrosam rebellionem expugnent: laudare debebas, quod genuinae reuerentiae & in Sedem Apostolicam obseruantiae nota insigniti, Papam cum S. Irenaeo singulari pietate agnoscant, tanquam potentiorum Ecclesiae Principatum habentem: cum Prospero, Summum Pontificem & Apostolicum Sacerdotem: cum S. Iuone Episcopo Carnotensi, patrem patrum: cum S. Bernardo caput Ecclesiae, quodque cum magnis istis Doctoribus sanctitate & eruditione clarissimis, verisque corde & lingua Gallis cum venerentur & colant, qui suis manibus caeli clauus gerit,

S. Iren. li. 3. c. 1.
S. Prosper. li.
2. de uocat. Sc.
ten. ca. 16.
S. Iuo epist. 12.
S. Bern. c. 125.
Matth. 16.

CAPVT XXV.

*Iesuitas ab omnibus Galliae ordinibus
receptos esse.*

N 3

Quare

QVARE spatiosus tibi aperiebatur hoc loco campus
 decantandi laudes Iesuitarum, si rectè sapere & lo-
 qui didicisses: quos dum accusas ob illud votum,
 nihil aliud carpis, quam studium promptamq; voluntatem
 obtemperandi Papæ, quo ipso quasi *Papistas* vocitas vſitato
 hæreticis in Catholicos conuitio. At quod agis, Iesuitas non
 posse fidelitatis Iuramentum Regi præstare, verum est, non ob il-
 las causas, quas proponis, quæ nullius sunt momenti; sed
 quia vt & ceteri Religiosi ad id non obligantur, cum vale-
 dixerint mundo: qui licet membra sint Reipub. Christianæ;
 ad politicam tamen & temporalem potestatem, neque vt in-
 tegrum quoddam, neque vt partes pertinent: Regum ad-
 ministri, nobiles, vrbiumque viri primarii, solito iureiuran-
 do Regibus sese deuinciunt; idq; vel ratione officij, vel feu-
 di, vel vtriusque: Religiosi, quales Iesuitæ, quibus cum
 huiusmodi negotiis nihil est commercij, non magis adigun-
 tur ad fidem Regibus obligandam, quam infirmi hominum
 opifices. Et quamuis exigretur ab illis fidelitatis promif-
 sio; nulla tamen ratio obstat, quò minus salua Religione &
 conscientia eam præstare possent, multoq; minus obstant
 rationes tuæ, quæ duobus mendaciis fulciuntur. Altera ra-
 tio est, quòd Iesuitarum Societas & quasi communitas
 non sit in Gallia communibus suffragiis recepta & approba-
 ta: Altera, quòd Iesuitæ per votum obedientiæ efficiant
 sese absolutè *vasallos* Papæ, & sui Generalis Præpositi.
 Prior ratio adeò falsa & vana est, vt dicere auisim, nullū
 vnquam Religiosorum Ordinem tanta omnium Statuum
 & Ordinum approbatione & consensione in Galliam ad-
 missum, iureq; ciuitatis donatum esse. Recepti enim sunt
 Iesuitæ & admissi ab Ecclesia & Clero Galliæ in Conuentu
 generali Poissiacò, vt ex ipsis illius conuentus actis scripto
 consignatis indubitata fide constat; idq; præsentibus & an-
 nuentibus

Vtrum Iesuite
 iuramentum fi-
 delitatis, præ-
 stare possint re-
 gibus.

Due rationes
 Arnaldi.

Vanitas et fal-
 sitas prioris.

Iesuite in Gal-
 lia recepti sunt
 à Clero.

nuentibus

nuentibus Illustrissimis Cardinalibus, Lotharingo & Turno
 nio, quod in actione tua ægrè admodum fateris, nec sine
 glossis ex cerebro tuo exsculptis: quæ cui rei seruiant, non
 video, nisi quod te mendacem & insignem calumniatorē
 ostendunt. Mendacium est, Collegium ipsorum receptum fuisse,
 sed ea conditione, vt ipsa Religio Societatis ex Gallia pelleretur, nec
 cognomen illud suum in posterum vsurparet. At calumnia est, cum
 dicis, operâ duorum Cardinalium sententiam fuisse signatam, non
 audita prorsus Academia, quod tu pro tua mentiendi libidine
 confinxisti & protulisti per summam iniuriam & contumeli-
 am in duos Principes, quorum porcos pascere, & corrigiam
 calceamentorū soluere, si viuerent, ne præstantissimus qui-
 dem tuæ cognationis dignus esset.

Recepti & admissi sunt Iesuitæ ab omnibus Christianis- *A Regibus.*
 simis Galliæ Regibus, qui ipsos nosse potuerunt, Diploma-
 tis regiis, literisq; publicè vulgatis, à Rege Henrico II. An-
 no M. D. L. à Francisco II. Anno M. D. LX. à Carolo IX.
 Anno M. D. LX. & LXIV. & LXV. ab Henrico III. Anno
 M. D. LXXX. & M. D. LXXXIV.

Supremi Galliæ Senatus Iesuitarum Collegia admiserūt, *A curiis et par*
 & præcipuè Parisiensis, qui Poissiacam illam admissionem *lamenti Galliæ*
 & approbationem ratam habuit, vt & maiorem partem di-
 plomatum regionum. Pro iisdem sæpè idem Senatus sentē-
 tiam tulit, quando vel fundatio Collegiorum oppugnata,
 vel legata testamentis in eleemosynam relicta, in dubium
 reuocata fuerunt. Camera rationum, qua quidem licu- *A cameris seu*
 it, ipsos receperunt, Collegiorumque possessiones appro- *Magistris Ra-*
 barunt. Ciuitas Parisiensis concessit ipsis eadem priuilegia *Rationum.*
 & immunitates, quibus Academia & Collegia Academica *A ciuitate Pa-*
 fruuntur. Huius exemplum securæ sunt reliquæ vrbes Gal- *rifienfi.*
 liæ, in quibus domos habent. Academia Gallicanæ Socie- *Ab Academiis*
 tatis Collegia non modò summo consensu approbarunt, sed *Galliæ.*

& in

A Sorbona.

Antiquum Sor-
bonæ decretum
abrogatum per
nouum.

& in corpus & Rempub suam adscripserunt, quod Tholo-
se, Burdegala, & Biturigibus factum est. Imò ipsa Parisiensis
Academia voluit, vt suis priuilegiis gauderent, quemadmo-
dum alia Collegia eiusdem Vniuersitatis, vt patet ex literis
datis à M. Iuliano, de sancto Germano eiusdem Academiae
Rectore, M. D. LXIII. ab ipso subsignatis, & sigillo Vni-
uersitatis munitis. Sorbona suo decreto 9. Iulii supra cita-
to, publicè declarauit, se quatenus ipsa quidem poterat, Ie-
suitas pro admissis & receptis habere. Quod decretum iure
abrogare censetur, vetus illud M. D. LIV. quo tantoperè tu,
tuiq; sodales gloriantur, & tam furiosè digladiantur. Latum
enim & promulgatum est Iesuitis, nec visis, nec auditis,
absque vlla cognitione & examinatione. At hoc posterius
editum non est, nisi post triginta annorum experientia de
Iesuitis sumpta. Solent autem sententię posteriores præfer-
ri prioribus tanquam maturiores, magisq; ad iudicii truti-
nam exactæ & expensę. Et si qua diuersitas in legibus exo-
ritur, vltima abrogat & inualidam reddit primam, vt ait Ci-
cero. Iam igitur ostende mihi, si potes, vllam Religionem,
quæ in Gallia regnum iustioribus titulis, & maiore omnium
consensu venerit, quàm ista Societas; Aut si nequis, fatere
te esse Arnaldum, cum dicis, Iesuitarum Societatem nondum
esse in Gallia approbatam: fatere, tuam rationem esse fal-
sam, quando dicis, non posse Iesuitas præstare Regi iura-
mentum fidelitatis, quod non sint in Gallia recepti.

C A P V T XXVI.

*Iesuitas non fieri Vasallos Pontificis & Regis Hi-
spania per votum obedientie.*

Secunda